

مُنیر نیازی 19 اپریل 1928ء نوں ہوشیار پور دے اک پنڈ خان پور وچ فتح محمد خاں دے گھر پیدا ہوئے۔ پرائمری تیک تعلیم اپنے پنڈ وچ حاصل کیتی۔ میٹرک دا امتحان ہوشیار پور دے ہائی سکول توں پاس کیتا۔ فیر بی اے تیک تعلیم جالندھر، سری نگر، بہاول پور تے لاہور دے کالجوں وچ حاصل کیتی۔ پاکستان دے قیام مگروں ساہیوال آگئے تے ایتھوں دے علمی ادبی حلقیاں دی جان دے پچھان بن گئے۔ لاہور آ کے اک اشاعتی ادارہ قائم کیتا اعلیٰ قسم دیاں کتاباں شائع کیتیاں۔ آزاد منش تے سیلانی طبیعت دے مالک مُنیر نیازی نے ساری حیاتی تخلیق دی دنیا آباد رکھی تے ایہہ دنیا مردے دم تک قائم رہی۔

مُنیر نیازی دی پنجابی شاعری دے تن مجموعے شائع ہو چکے نیں۔ ”سفر دی رات“ چار چپ چیزاں“ تے ”راستہ دکن والے تارے۔“ بعد وچ ایہہ تن مجموعے تے کجھ ہور کلام جمع کر کے کلیات دی شکل وچ ”کل کلام“ دے عنوان نال شائع کیتا گیا۔ مُنیر نیازی بنیادی طور تے کئی نظم دے شاعر سن۔

مُنیر نیازی کئی توں کئی نظم لکھن تے اوہ دے موضوع نوں مکمل طور تے بیان کرن وچ اپنا ثانی نہیں رکھدے سن۔ اوہناں دیاں بعض نظماں اک اک مصرعے دیاں نظماں نیں۔ مُنیر نیازی نے حیاتی دے دکھاں درداں تے سماجی برائیاں نوں بھوت جن تے چڑیل دی علامت بنا کے پیش کیتا اے۔ 26 دسمبر 2007ء نوں ادبی دنیا ”کل کلام“ دا ایہہ روشن تارہ ہمیش لئی ڈب گیا۔

تین نظماں

اللہ وُلوں گن دی حفاظت

بوہت اُداس جدوں میں ہواں سکھ دا سندیہ آوے
مشکلاں وچ جدوں تھک جاواں کچھ غیب وُلوں ہو جاندا
جدھروں مینوں خبر نہیں ہوندی اودھروں حوصلہ آندا
ہمیراں پچھماں ساہنے بھدے پُورباں وُلوں لالی
آس نہیں میری نقن دیندا ایس جہان دا والی
میریاں مددواں کر دی رہندی اک مخلوق خیالی

میں تے ایہہ شہر

بھل گئے مینوں طور طریقے کویں میں اتھے رہنا
کویں میں اتھے دن کٹنا اے کویں میں اُٹھنا بہنا
کس ویلے کیہ کم کرنا اے کد میں جاگنا سونا
کس موقعے میں خوش گناں اے کد میں خوش نہیں ہونا

اصل کولوں خوف

ایہر	ادھر	دس دے	پھر دے
اصل	دے	کولوں	ندے
جس	نوں	اکی	ہوندی
اوتے	نوں	نہیں	دس دے